

Startside>Anlæggelse af retssag>Hvor og hvordan>Hvilket lands love gælder?

Den originale sprogudgave af denne side [pl](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Swipe to change

polsk

Hvilket lands love gælder?

Polen

BEMÆRK: Nedenstående svar GÆLDER IKKE for situationer omfattet af EU-lovgivningen

1 Retskilder

1.1 National ret

Lov om international privatret af 4. februar 2011 (lovtidende 2011/80, pkt. 432, som ændret) ("PILA")

1.2 Internationale aftaler

Haagerkonventionen af 17. juli 1905 om fratagelse af civile rettigheder og lignende beskyttelsesforanstaltninger

Haagerkonventionen af 5. oktober 1961 om lovkonflikter vedrørende formen af testamentariske dispositioner

Haagerkonventionen af 5. oktober 1961 om myndighedernes kompetence og lovvalget i sager vedrørende beskyttelse af mindreårige

Haagerkonventionen af 4. maj 1971 om lovvalgsregler ved trafikulykker

Haagerkonventionen af 2. oktober 1973 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdspligt

Konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, åbnet for undertegnelse i Rom den 19. juni 1980

Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn.

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Polen har indgået en række bilaterale aftaler om retshandling, som også fastsætter lovvalgsregler. Disse omfatter aftaler med både EU's medlemsstater og med tredjelande. Da instrumenter, der er bindende for EU-medlemsstater og omfatter lovvalgsregler for forskellige fagområder, **har forrang** for bilaterale aftaler mellem medlemsstater, er det i princippet kun aftaler med tredjelande, der er af praktisk betydning.

Disse omfatter aftaler med Hviderusland (26. oktober 1994), Rusland (16. september 1996), Ukraine (24. maj 1993), Den Demokratiske Folkerepublik Korea (28. september 1986), Cuba (18. november 1982), Vietnam (22. marts 1993) og efterfølgende (på grundlag af aftalen med Jugoslavien af 6. februar 1960) med Bosnien og Hercegovina, Montenegro og Serbien.

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Ja, retten anvender lovvalgsregler af egen drift. Den anvender også udenlandsk lovgivning af egen drift, hvis en lovvalgsregel bestemmer, at den pågældende lov finder anvendelse på et bestemt emne.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

I henhold til artikel 5 i PILA er kun omvendt *renvoi* tilladt i Polen.

Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis gældende lovgivning bestemmes:

1) ved valg af lov

2) med hensyn til retshandlens form

3) med hensyn til kontraktlige forpligtelser, ikke-kontraktlige forpligtelser eller ensidige retshandling, for hvilke denne lov bestemmer gældende lovgivning.

2.3 Ændret tilknytning

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Undtagelser fra anvendelsen af den lov, der er angivet i i lovvalgsreglerne vedrørende juridiske forhold, er fastlagt i artikel 3 og 10 i PILA.

*Artikel 3, stk. 1 Hvis loven kræver anvendelse af lovgivningen i den stat, den pågældende er statsborger i, men det er umuligt at fastslå, hvor den berørte person er statsborger, eller vedkommende ikke har en nationalitet, eller indholdet af *lex patriae* ikke kan fastslås, gælder lovgivningen på den pågældendes bopæl, og har pågældende ikke en bopæl, er det lovgivningen i det land, hvor han eller hun har sit sædvanlige opholdssted, der finder anvendelse.*

Artikel 10, stk. 1 Hvis det er umuligt at fastslå de omstændigheder, der bestemmer, hvilken lovgivning der skal anvendes, gælder den lov, som det juridiske forhold har den tætteste tilknytning til. Desuden gælder polsk lovgivning, hvis det er umuligt at bestemme indholdet af den gældende udenlandske lovgivning inden for en rimelig frist.

Artikel 67 i PILA bestemmer, at hvis gældende lov ikke er defineret i PILA, i særlige forordninger, i internationale aftaler, som er ratificeret og kan håndhæves i Polen, eller i EU-lovgivningen, bør den lovgivning, der gælder for det juridiske forhold, **være lovgivningen i det land, som det pågældende juridiske forhold har den tætteste tilknytning til.**

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Retten identificerer og anvender udenlandsk lovgivning af egen drift – artikel 1143 i den polske civile retsplejelov.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

Relevante lovvalgsregler, der er nedfældet i PILA:

Artikel 28, stk. 1: Den lovgivning, der finder anvendelse på kontraktlige forpligtelser, fastsættes ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EFT L 177 af 4. juli 2008, s. 6). Forordningens bestemmelser finder, hvor det er relevant, anvendelse på kontraktlige forpligtelser, der ikke er omfattet af dens anvendelsesområde, jf. artikel 1, stk. 2, litra j), i den forordning, der er nævnt i stk. 1.

I henhold til artikel 29, stk. 1, i PILA er en forsikringsaftale omfattet af polsk lovgivning, hvis polsk lovgivning omfatter en forsikringspligt.

2. Hvis lovgivningen i et land, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som har en forsikringspligt, kræver, at denne medlemsstats lovgivning skal anvendes på forsikringsaftalen, finder denne lov anvendelse.

Artikel 30, stk. 1 Med undtagelse af de tilfælde, der er angivet i forordningen, jf. artikel 28, kan valget af lovgivningen i et andet land end et medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde med hensyn til en aftale, der er tæt forbundet med mindst én medlemsstats område ikke medføre, at forbrugeren berøves den beskyttelse, der er omfattet af den polske lov, som gennemfører følgende direktiver:

1) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95 af 21. april 1993, s. 29), EFT EU specialudgave på polsk, kapitel 15, bind 2, s. 288)

2) (ophævet)

3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171 af 7. juli 1999, s. 12), EFT EU specialudgave på polsk, kapitel 15, bind 4, s. 223)

4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugere og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF og direktiv 97/7/EF og 98/27/EF (EFT L 271 af 9. oktober 2002, s. 16, EFT EU specialudgave på polsk, kapitel 6, bind 4, s. 321).

5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EFT L 133 af 22. maj 2008, s. 66, som ændret).

2. Hvis den lovgivning, der finder anvendelse på en kontrakt omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/122/EF af 14. januar 2009 om beskyttelse af forbrugere i forbindelse med visse aspekter ved timeshareaftaler, aftaler om længerevarende ferieprodukter, videresalgs- og bytteaftaler (EUT L 33 af 3. februar 2009, s. 10), er loven i et andet land end en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, må forbrugere ikke berøves den beskyttelse, de har i henhold til den polske lovgivning, der gennemfører direktivet, i følgende situationer:

1) hvis den faste ejendom er beliggende i en af medlemsstaterne, eller

2) for så vidt angår en aftale, som ikke er direkte relateret til fast ejendom, hvis en erhvervsdrivende driver sin virksomhed eller erhvervsmæssige aktivitet i en af medlemsstaterne eller overfører denne aktivitet til en af medlemsstaterne, og kontrakten er omfattet af den pågældende aktivitet.

Artikel 31 En forpligtelse, der er affødt af anden sikkerhed end en veksels eller check, er underlagt lovgivningen i det land, hvor sikkerheden er gennemført eller udstedt.

Artikel 32, stk. 1 En forpligtelse, der er affødt af en ensidig retshandel, er omfattet af den lovgivning, som vælges af den part, der udfører transaktionen. Hvis begge parter i en sådan forpligtelse kendes, vælges, ændres eller ophæves lovgivningen på grundlag af en aftale mellem parterne.

2. I de tilfælde, hvor der ikke udtrykkeligt er foretaget lovvalg, er en forpligtelse, der er affødt af en ensidig retshandel, underlagt lovgivningen i det land, hvor den person, der gennemfører retshandlen, har sit sædvanlige bopæl eller hjemsted. Hvis sagens omstændigheder viser, at forpligtelsen er tættere knyttet til lovgivningen i et andet land, anvendes det pågældende lands lovgivning.

...

I henhold til artikel 36 fastlægges virkningerne af en overdragelse af tilgodehavender i forhold til tredjeparter efter lovgivningen i det land, der har kompetence med hensyn til de overdragne fordringer.

Artikel 37 Den lovgivning, der finder anvendelse på gældsovertagelser, er lovgivningen i det land, der har kompetence med hensyn til den overtagne gæld.

Artikel 38 Indvirkningen af en ændring i en valutakurs på værdien af en gældsforpligtelse skal vurderes i henhold til den lovgivning, som gælder for gældsforpligtelsen.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

De relevante lovvalgsregler er indeholdt i PILA:

Artikel 33 Den lovgivning, der finder anvendelse på forpligtelser, der er affødt af andre begivenheder end retshandler, bestemmes af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007/EF af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) (EUT L 199 af 31. juli 2007, s. 40).

Artikel 34 Haagerkonventionen af 4 maj 1971 om, hvilken lov der skal anvendes på trafikulykker (lovtidende 2003/63, punkt 585), bestemmer, hvilken lov der skal anvendes på civilretligt ansvar uden for kontraktforhold som følge af trafikulykker.

Artikel 35 Civilretligt ansvar uden for kontraktforhold for handlinger og undladelser begået af organer, der udøver offentlig myndighed i et givet land, er omfattet af lovgivningen i det pågældende land.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Lovvalgsregler, der finder anvendelse på en fysisk persons status:

En fysisk persons retsevne og evne til at udføre retshandler er underlagt lovgivningen i det land, hvor den pågældende er statsborger (artikel 11, stk. 1).

2. Hvis en fysisk person gennemfører en retshandel i forbindelse med sin virksomhed, vil det være tilstrækkeligt, at den pågældende har retsevne til at udføre den pågældende retshandel i henhold til lovgivningen i det land, virksomheden er etableret i.

3. Stk. 1 udelukker ikke anvendelse af lovgivningen om retshandlen, hvis der i denne er fastsat specifikke krav til retsevne med hensyn til at udføre den pågældende retshandel.

Artikel 12 bestemmer, at ved aftaler indgået mellem personer, der befinder sig i samme land, kan en fysisk person, som har retsevne til at indgå kontrakter efter lovgivningen i dette land, kun påberåbe sig sin manglende retsevne efter den lovgivning, der er anført i artikel 11, stk. 1, hvis den anden part ved aftalens indgåelse var eller burde have været klar over denne manglende retsevne.

2. En fysisk person, der gennemfører en ensidig retshandel, og som har retsevne hertil i henhold til lovgivningen i det land, hvor retshandlen gennemføres, kan alene påberåbe sig manglende retsevne i henhold til den lovgivning, der henvises til i artikel 11, stk. 1, i de tilfælde, hvor dette ikke får negative følger for personer, der handler med rettidig omhu, og som har handlet i tillid til, at den person, der udfører retshandlen, havde den fornødne retsevne til at gøre det.

3. Hvis en fysisk person handler gennem en repræsentant, bestemmes anvendelsen af stk. 1 og 2 af de relevante omstændigheder vedrørende repræsentanten.

4. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på retshandler inden for familie- og værgelovgivning eller på det arveretlige område eller på bekendtgørelser vedrørende fast ejendom beliggende i et andet land end det land, hvor retshandlen er gennemført.

I henhold til artikel 13, stk. 1, er **manglende retsevne** reguleret af lovgivningen i det land, hvor den umyndiggjorte fysiske person er statsborger. Hvis en polsk domstol træffer afgørelse om umyndiggørelse af udenlandsk statsborger, finder polsk lovgivning anvendelse.

Artikel 14, stk. 1, kræver, at den pågældendes nationale lovgivning anvendes på **formodning eller erklæring om en fysisk persons dødsfald**. Hvis en polsk domstol træffer afgørelse om formodning eller erklæring om en udenlandsk statsborgers død, finder polsk lovgivning anvendelse.

I henhold til artikel 16, stk. 1, er en fysisk persons **personlige rettigheder** underlagt dennes nationale lovgivning.

En fysisk person, hvis personlige rettigheder er truet eller blevet krænket, kan kræve beskyttelse i henhold til lovgivningen i det land, på hvis område den hændelse, som forårsagede en sådan trussel eller overtrædelse, fandt sted, eller i henhold til lovgivningen i det land, hvor følgerne af overtrædelsen indtrådte.

Hvis en fysisk persons personlige rettigheder er blevet krænket i massemedierne, er retten til at reagere på disse, retten til at berigtige dem eller retten til tilsvarende beskyttelsesforanstaltninger underlagt lovgivningen i det land, hvor udgiveren eller tv-stationen har sit vedtægtsmæssige hjemsted eller bopæl.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Lovvalgsregler for forhold mellem forældre og børn (PILA):

"Et barns slægtskab kan bestemmes eller anfægtes i henhold til den lovgivning, barnet var omfattet af på fødselstidspunktet (artikel 55, stk. 1, i PILA). Hvis den nationale lovgivning på fødselstidspunktet ikke gør det muligt at bestemme faderskabet ved hjælp af en kendelse, er bestemmelse af faderskab ved hjælp af en kendelse underlagt barnets nationale lovgivning på det tidspunkt, hvor barnets slægtskab blev bestemt. Anerkendelse af et barns slægtskab er underlagt barnets nationale lovgivning på tidspunktet for anerkendelsen. Hvis denne lov ikke giver mulighed for anerkendelse af barn, gælder barnets nationale lovgivning på fødselstidspunktet, forudsat at denne tillader en sådan anerkendelse. Anerkendelse af et udfanget, men ufødt barn er underlagt moderens nationale lovgivning på tidspunktet for anerkendelsen.

I henhold til artikel 56, stk. 1, i PILA bestemmer Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (EFT L 151 af 11. juni 2008, s. 39, lovtidende 2010/172, 1158) **den lovgivning, der finder anvendelse på forældreansvar og samværsret.**

Hvis et barns sædvanlige opholdssted flyttes til et land, der ikke har undertegnet den i stk. 1 nævnte konvention, bestemmer det pågældende lands lovgivning efterfølgende betingelserne for, hvordan foranstaltninger fra det land, som barnet tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i, skal anvendes. Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn bestemmer, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse på **værgemål** for børn (artikel 59 i PILA).

Hvis barnets sædvanlige opholdssted flyttes til et land, der ikke har undertegnet den i stk. 1 nævnte konvention, bestemmer det pågældende lands lov efterfølgende betingelserne for, hvordan de foranstaltninger, der er indført i det land, hvor barnet tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, skal gennemføres.

3.4.2 Adoption

I henhold til artikel 57 i PILA er adoption underlagt adoptantens nationale lovgivning.

Ægtefællers adoption i fællesskab er underlagt deres fælles nationale lovgivning. Hvis ægtefællerne ikke er omfattet af samme nationale lovgivning, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor begge ægtefæller har bopæl, og hvis de ikke har bopæl i samme land, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor de to ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted. Hvis ægtefællerne ikke har sædvanligt opholdssted i samme land, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, som begge ægtefæller i øvrigt er tættest knyttet til.

Som anført i artikel 58 i PILA er adoption kun mulig under anvendelse af de kommende adoptanters nationale lovgivning, får så vidt angår deres samtykke, samtykke fra deres juridiske repræsentant og samtykke fra den kompetente myndighed, samt alle begrænsninger for adoption på grund af flytning af bopæl til et andet land.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

Evnen at indgå ægteskab bestemmes for begge parter af den nationale lovgivning, der gælder for dem på tidspunktet for ægteskabets indgåelse (artikel 48 i PILA).

I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 49, stk. 1, er vielsens form underlagt lovgivningen i det land, hvor vielsen foretages. Hvis ægteskabet indgås uden for Polen, er det tilstrækkeligt at opfylde kravene i den for begge ægtefæller gældende nationale lovgivning eller den lovgivning, der gælder på ægtefællernes bopæl eller sædvanlige opholdssted på vielsestidspunktet.

I henhold til artikel 50 i PILA finder den lovgivning, der henvises til i artikel 48 og 49, tilsvarende anvendelse på virkningerne af manglende evne til at indgå ægteskab og manglende overholdelse af kravene til vielsens form.

Ægtefællernes personlige relationer og ægteskabelige formueforhold er underlagt deres fælles nationale lovgivning (artikel 51, stk. 1). Hvis ægtefællerne ikke er omfattet af samme nationale lovgivning, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor begge ægtefæller har bopæl, og hvis de ikke har bopæl i samme land, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor de to ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted. Hvis ægtefællerne ikke har sædvanligt opholdssted i samme land, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, som begge ægtefæller i øvrigt er tættest knyttet til.

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

Ingen.

3.5.3 Skilsmisse og separation

I henhold til artikel 54 i PILA er opløsning af ægteskab underlagt ægtefællernes fælles nationale lovgivning på det tidspunkt, hvor de begærer ægteskabet opløst. Hvis ægtefællerne ikke er underlagt samme nationale lovgivning, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor begge ægtefæller har bopæl på det tidspunkt, hvor de begærer ægteskabet opløst, og hvis de ikke har fælles bopæl, når ægteskabet søges opløst, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor ægtefællerne havde deres sidste fælles bopæl, forudsat at det fortsat er en af ægtefællernes sædvanlige opholdssted. Polsk lovgivning finder anvendelse, hvis det ikke er muligt at fastslå, hvilken lovgivning der er gældende.

Ovennævnte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med separation.

3.5.4 Underholdspligt

I henhold til artikel 63 bestemmes gældende lovgivning vedrørende underhold af Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (EUT L 7 af 10. januar 2009, s. 1).

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Ægtefællernes personlige relationer og ægteskabelige formueforhold er underlagt deres fælles nationale lovgivning (artikel 51, stk. 1). Hvis ægtefællerne ikke er omfattet af samme nationale lovgivning, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor begge ægtefæller har bopæl, og hvis de ikke har bopæl i samme land, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, hvor de to ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted. Hvis ægtefællerne ikke har sædvanligt opholdssted i samme land, er gældende lovgivning lovgivningen i det land, som begge ægtefæller i øvrigt er tættest knyttet til.

I henhold til artikel 52, stk. 1, i PILA kan ægtefællerne vælge den ene ægtefælles nationale lovgivning eller lovgivningen i det land, hvor en af dem har bopæl eller sædvanligt opholdssted, som den lovgivning, der skal være gældende for deres ægteskabelige formueforhold. Lovvalget kan også vælges, før ægteskabet indgås.

Ægtepagter er omfattet af den lovgivning, som parterne vælger, jf. punkt 1. I de tilfælde hvor der ikke er foretaget et udtrykkeligt lovvalg, er ægtepagten omfattet af den lovgivning, der finder anvendelse på ægtefællernes personlige relationer og ægteskabelige formueforhold på det tidspunkt, hvor ægtepagten

blev underskrevet. Med hensyn til formalia i forbindelse med et ægtepars formueforhold eller ægtepagt er det tilstrækkeligt at opfylde kravene til ægtepagter i den lov, parterne har valgt, eller i lovgivningen i det land, hvor loven er valgt.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Den lovgivning, der er gældende for arveforhold, er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (EUT L 201 af 27. juli 2012, s. 107, som ændret).

3.8 Ejendomsret

I henhold til artikel 41, stk. 1, i PILA er ejendomsret og andre ejendomsrettigheder underlagt lovgivningen i det land, hvor genstanden findes. Erhvervelse og fortabelse af ejendomsret samt erhvervelse, tab eller ændring af indholdet eller rækkefølgen af andre ejendomsrettigheder er underlagt lovgivningen i det land, hvor genstanden herfor befandt sig, da den begivenhed, der gav anledning til de ovenfor beskrevne retsvirkninger, indtraf.

3.9 Insolvens

De lovvælsregler, der bestemmer, hvilken lovgivning der gælder for konkursbehandling, er fastsat i konkursloven af 28. februar 2003 (konsolideret tekst: lovtidende 2015, punkt 233):

I henhold til artikel 460 i konkursloven finder polsk lovgivning anvendelse på konkursbehandling i Polen, medmindre bestemmelserne i dette kapitel bestemmer andet.

I henhold til artikel 461 i konkursloven reguleres arbejde udført af arbejdstagere, der er beskæftiget i en anden EU-medlemsstat eller en stat, der er medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, af den lovgivning, der gælder for deres ansættelseskontrakt.

Den lovgivning, som bestemmer, om en bestemt genstand udgør fast ejendom, er lovgivningen på det sted, hvor genstanden befinder sig.

Aftaler om anvendelse eller køb af fast ejendom i en anden EU-medlemsstat eller en stat, der er medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er underlagt lovgivningen i det land, hvor den faste ejendom er beliggende.

Rettigheder vedrørende fast ejendom beliggende i en anden EU-medlemsstat eller en stat, der er medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller vedrørende registrerede søgående skibe eller luftfartøjer er underlagt lovgivningen i det land, der administrerer det relevante register.

En konkursbegæring må ikke krænke de rettigheder, der tilkommer kreditorer eller tredjemand vedrørende aktiver eller anden ejendom tilhørende den konkursramte part, som er beliggende i en anden EU-medlemsstat eller et land, som er medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, herfra ikke udelukket eventuelle organiserede dele af ejendommen og navnlig retten til at afhænde ejendommen for at dække eventuelle forpligtelser ved hjælp af afkast fra ejendommen, panterrettigheder i løsøre og fast ejendom, retten til at kræve frigivelse af ejendommen fra de personer, der er ansvarlige for den, mod den bemyndigede parts vilje, eller retten til at bruge ejendommen som dens befuldmægtigede (artikel 462 i konkursloven). Dette gælder for personlige rettigheder og krav registreret i matrikel- og tingbøger og andre offentlige registre, hvis udøvelse eller forfølgelse resulterer i, at ovennævnte rettigheder opstår.

I henhold til artikel 463, stk. 1, i konkursloven udløber sælgers ejendomsret i en salgsaftale ikke som følge af en konkursbegæring indgivet af en national bank, som er køber af aftalens genstand, såfremt aftalens genstand ved konkursbegæringen befandt sig i en anden EU-medlemsstat eller et land, som er medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), der har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

En konkursbegæring indgivet af en national bank, som afhænder et aktiv, kan ikke danne grundlag for tilbagetrædelse fra salgsaftalen, hvis salgets genstand blev overført før konkursbegæringen, og salgets genstand befandt sig i udlandet på tidspunktet for konkursbegæringen.

Artikel 464 bestemmer, at rettigheder, som for at blive oprettet, være gyldige eller blive overdraget skal indføres i et register, anføres på en konto eller deponeres i et depot, er underlagt lovgivningen i det land, hvor sådanne registre, konti eller depoter findes.

Med forbehold af artikel 464 er genkøbsretten omfattet af den lovgivning, der finder anvendelse på de kontraktlige forpligtelser, der regulerer den aftale, som afføder rettigheden.

Med forbehold af artikel 464 gælder den lov, der finder anvendelse på kontraktlige forpligtelser, som regulerer transaktioner, der er aftalt på et reguleret marked, for aftaler, som er indgået inden for rammerne af transaktioner, der gennemføres på et reguleret marked i henhold til lov om handel med finansielle instrumenter af 29. juli 2005.

Modregning efter artikel 467 i konkursloven er underlagt loven om kontraktlige forpligtelser, der gælder for modregningsaftaler.

Desuden bestemmes det i artikel 467 i konkursloven, at konkursbegæringen ikke må krænke kreditors ret til at modregne sin gæld i den konkursramte parts gæld, hvis dette er tilladt i henhold til den lovgivning, der finder anvendelse på den insolvente parts gæld.

Mulighederne for at håndhæve og gyldigheden af en retshandel gennemført efter en konkursbegæring, som består af salg af fast ejendom, et søgående skib eller luftfartøj, der skal være opført i et register, eller af overdragelse af rettigheder som for at blive oprettet, være gyldige eller blive overdraget skal indføres i et register, angives på en konto eller deponeres i et depot, er underlagt lovgivningen i det land, hvor ejendommen er beliggende, eller hvor sådanne registre, konti eller depot findes.

I henhold til artikel 469 i konkursloven gælder bestemmelserne om manglende eksigibilitet og ugyldighed for en retshandel, der er gennemført til skade for kreditorerne, ikke, hvis den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende retshandel, ikke tillader, at retshandler, der gennemføres til skade for kreditorerne, anses for at ikke at kunne håndhæves.

I henhold til artikel 470 i konkursloven skal virkningerne af en konkursbegæring for en retssag, der behandles ved en domstol i en EU-medlemsstat eller i en stat, der er medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, vurderes i henhold til lovgivningen i det land, hvor sagen verserer.

Sidste opdatering: 12/04/2018

De nationale sprogdgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.